

17 Silovitchik

(1)

702

151 שמות, בשלח טו. 2
 2. My strength and song is the Lord, **2 עֵז וְזִמְרַת יְהוָה** | hath He thrown into the sea. **רָמַת בַּיָּם:**

This is my God, **זֶה אֱלֹהֵי** | And He is become my salvation; **וַיְהִי-לִי לְיִשׁוּעָה**

and I will glorify Him; **וְאֲנִיְהוּ**
 My father's God, **אֱלֹהֵי אָבִי**
 and I will exalt Him. **וְאֲנִי מְמַנְהוּ:**

Rashi — כ"י 2)

My father's God **אֱלֹהֵי אָבִי.**
 Him it is "whom I will exalt." **הוּא זֶה וְאֲנִי מְמַנְהוּ;**
 "The God of my father" (indicates) **אֱלֹהֵי אָבִי,**
 (that) I am not the first (graced with His holiness (i. e., I am not the first to hallow him), **לֹא אָנִי תְחִלַּת הַקְדְּשָׁה**
 but the holiness has been possessed and has remained by me, **אֲלֵא מְחֻזְקָת וְעֹמְדָת לִי הַקְדְּשָׁה**
 and His divinity (has been) upon me from the days of my fathers. **וְאֱלֹהֵיהֶוּ עָלַי מִיְמֵי אֲבוֹתַי:**

(3)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשָׂנוּ גּוֹי.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

chosenness relates to being the progeny of Abraham, and it is this aspect for which we bless God for not having made us heathens. There is, however, an additional aspect to our chosenness, one that is reflected in the verses, "And you shall be My own treasure from among all peoples ... and you shall be to Me a kingdom of priests and a holy nation" (Exodus 19:5-6). This special selection comes through the study of Torah. This "chosenness" involves a higher sanctification than is afforded through simple lineage.

4)

203 שמות, יחרו יט, 5-6
 for all the earth is Mine; **בִּי-לִי כָל-הָאָרֶץ:** and I brought you unto Myself. **וָאָבָא אֶתְכֶם אֵלַי:**
 6. and you shall be unto Me **6 וְאַתֶּם הָיִיתֶם-לִי** 5. Now therefore, **5 וְעַתָּה**
 a kingdom of priests, **מַמְלַכַת כֹּהֲנִים** if you will indeed hearken **אִם-שָׁמוֹעַ תִּשְׁמָעוּ**
 and a holy nation. **וְגוֹי קָדוֹשׁ** to My voice, **בְּקוֹלִי**
 These are the words **אֵלֶּה תִּדְבָרִים** and you will keep My covenant, **וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-בְּרִיתִי**
 which thou shalt speak **אֲשֶׁר תִּדְבַר** then you shall be mine own treasure **וְהָיִיתֶם לִי סֹגְלָה**
 from among all the peoples; **מִכָּל-הָעַמִּים**

A-Gilstein

1) The term *keter* as applied to Torah was first introduced in Avot Derav Natan 41:1:

בשלושה כתרין נכתרו ישראל: בכתר כהונה, בכתר מלכות ובכתר תורה.
Israel was crowned with three crowns: the Crown of priesthood (*Keter Kehunah*), the Crown of kingship (*Keter Malkhut*), and the Crown of Torah (*Keter Torah*).

זריחון קוד

2) The same type of elevation is implicit in *Keter Torah*. It does not merely signify gaining Torah knowledge. A person can acquire great breadth and depth in Torah without ever meriting the *Keter Torah*. *Keter Torah* is like anointing oil: it sanctifies and purifies the individual. *Keter Torah* signifies not only the wisdom and knowledge of Torah, but elevation and personal purification. *Talmud Torah* engenders a refinement of the personality. Depth of understanding replaces superficiality as the individual undergoes a total transformation.

This idea is echoed in *Eliyahu Rabbah*:⁵

בתי מדרשות בני אדם נכנסין לתוכן כשהן מלאין עונות ויוצאין מתוכן כשהן טהורין
When people enter a beit midrash full of sins, they leave purified.

23. For since I came to Pharaoh	23 וּמֵאָז בָּאתִי אֶל-פַּרְעֹה
to speak in Thy name,	לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ
he hath dealt ill with this people;	הִרְעָה לְעַם הַזֶּה
neither hast Thou delivered at all Thy people.	וְהִצַּלְתָּ לֹא-הִצַּלְתָּ אֶת-עַמֶּךָ:

גית האו

אז ישיר משה....

At that time Moshe sang...

Shemos 15:1

Moshe said, "I sinned with 'that time,' for I said, 'Since that time that I came to speak to Pharaoh, he has

done evil to this people...' [Shemos 5:23]. Therefore, with 'that time' I recite song."

וגראתא עוד לפרש עפמש"כ הזית הלוי צפרשת
בשלה (זד"ה אז ישיר) צענין השירה,
דחיוב השירה אינו רק על התשועה אלא גם על
הלכה שמצלתים לא היה שייך כלל ישועה, ויש
חובת הודאה על השעבוד שהוא הכשר הגאולה
כמו על הגאולה עצמה, וכדכתיב אודך כי עניתני
ותהי לי לישועה, שאני כותן לך הודיה על העינוי
הקודם ג"כ ושניהם כאחד טובים יע"ש. ונראה

אודך כי עניתני, ותהי לי לישועה:
אודך כי עניתני, ותהי לי לישועה:

I will thank You, for You answered me, and became my salvation.
I thank You, for You answered me, and became my salyation.

שמות מו בשלח

אונקלוס

זה אלי ואננהו אלהי אבי וארממנהו: בין אלהי ואבני לה מקד' שא
אלהי רבאבתי ואפלה

רשי

סס לו) והאמרים אשר שלח משה וגו' וימחו מהו היה לו לומר (שמות ח') ואשר לא עם לבו אל דבר
ה' ויעזוב היה לו לומר עזב: זה אלי. בכבודו נגלה עליהם והיו מראין אותו באלבע רחבה שפחה
על רים מה שלא ראו נביאים: ואמרו. אונקלוס הרגס לשון טוב (יעטיה לג) טה שאן (סס סה)
לטה לכן. ר"ל ואמרו לשון נוי אספר עיו ושבתו לבאי עולם כגון מה דודך מדוד. חזדי לא והיום וכל
הענין: אלהי אבי. הוא זה וארממנהו: אלהי אבי. לא אני תחלת הקדושה אלא מוחזקת ועומדת לי

תורה תמימה

(ב) זה אלי. דרש ר' עזירא, בשבר נשים צדקניות שבאותו הדור ננאלו ישראל כמצרים,
בשעה שהולכות לשאוב מים הקב"ה מוכין להן דנים קמנים כבדיהן ושואבות
מהצה מים ומחצה דגים ומאבילות ומשקות אותן לבעליהן ונוקקות להן, וכיון שדגיע זמן
הולדתן הולכות ויולדות בשדה, והקב"ה שולח משבי כרום מי שבנקר ומשפר אותן
כחיה זו המשפרת את הולד, וכשנגלה הקב"ה על הים הם הכידוהו תהלה, שנאמר
זה אלי' [פסטה י"א ב']

זה אלי. דרש ר' יוסי הגלילי, כיצד אמרו שירה, עולל כוטל על ברכי אמו והינוק יונק
משדי אמו, כיון שראו את השכינה — עולל הגביה צוארו והינוק שבט רד מפיו ואמרו
זה אלי, שנאמר כפי עוללים ויונקים יסרת עון (תהלים ח') [שם ל' ב'].

זה אלי. [מכאן שהקב"ה נקרא זה] [מנחות נ"ג ב'].
זה אלי. הניא, ר' אליעזר אומר, בניין אלה אומר שראתה שפחה על הים מה שלא
ראה יחזקאל ושאר נביאים, שנאמר זה אלי' [מכילתא].
ואנודו. הניא, זה אלי ואננהו, התנאה לפניו במצות, עשה לפניו סוכה נאה, לולב

← (A)

נאה, ציצית נאים, ספר תורה נאה, וכתוב בו לשמו בדיו נאה ובקולמוס נאה, בלבלר
אומן וכורכו בשיראים נאים^(א) [שבת קל"ג ב'].
ואנודו. אבא שאול אומר, זה אלי ואננהו, הוי דוכה לו, מה הוא הנן ורחום אף אתה
היה הנן ורחום^(ב) [שם שם].

← (B)